

vidt jeg hørte, drog det ærede Medlem vel Ret- tens' heldige Sammensætning i Lovf., men han negtede ikke dens Medlemmers' rebellig Villie eller udtalte nogen Dom om deres Færd, udgaaende fra en saadan Forudsætning.

Clausen: Jeg skal ikke forbyde mig i Betragtninger over, hvilken Rolle det vestindiske Spørgsmaal har spillet i vore politiske Stridigheder. Jeg skal sige, at jeg i det væsentlige kan være enig i den Betragtning, som det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) frem- satte, og jeg skal overlade det til ham at ud- vejle sine Meninger desangaaende med den ærede Minister. Overhovedet skal jeg ikke komme ind paa de Forhold i Vestindien, der væsentlig maa antages at have fremkaldt Oprøret. Det har ganske vist glædet mig at høre, at min ærede Kollega, vore fra Holland (Stuirup) interesserede sig saa stærkt for at tilvejebringe ordnede Familjeforhold derovre. Jeg vil kun ønske, at min ærede Kollega ikke maa komme til at beklage sig over, at den samme Lanteretning, som gjør sig gjæl- dende hos de sorte Koner vore i Vestindien, ogsaa havde faaet Indpas hos os. Det synes, som om vort Lands højeste Kunstanstalt nu vil docere den Læresætning, at en Kone skal være berettiget til at forlade baade Mand og Børn, naar der kom- mer en lille Kurre paa Kraanden. Jeg skal ikke forbyde mig videre heri, men det gaar en lille Smule videre end, hvad Negerinden gjør Jordring paa. Hun gaar dog ikke videre, end til ikke at ville indgaa Egtteskab; men jeg skal, som sagt, ikke komme ind herpaa.

Naar jeg betragter denne Lov og de store Udgifter, den forsaarager, paatrænger det Spørgs- maal sig mig: Hvor skal dette ende? I Forhold til de Indtagter, vi have af vore vestindiske Besiddelser, vil Enhver, der gjennemlæser dette Lov- forslag, se, at de Udgifter, det vil medføre, blive saa overveiende og saa uforholdsmæssig store, at man virkelig nok maa opfaste det Spørgsmaal: Hvor skal dette ende? Naar man endda turde haabe paa, at det kunde bringe en Fremgang tilføde i Dernes Kultivering og Udvikling, saaledes at man efter- haanden kunde komme over den ubehagelige Krise, hvori Besiddelserne nu befinde sig, da kunde der være Noget, der talte derfor. Men jeg veed ikke, hvorledes det skal kunne opnaas. Skal en bedre Tilstand komme tilføde, maa det ske gennem Folkets Opdragelse derovre paa en anden Maade. Den Styrke, som man her skal bevilge Udgifter til, er jo nærmest at betragte som en Politistyrke, men man opdrager virkelig ikke noget Folk med Politistyrken. Naar vi skulle gaa til saa store Udgifter af Statskassen, vilde det være et Spørgs- maal, om ikke disse Udgifter kunde været bedre anvendte end netop til et Politikorps derovre i Vestindien, om de ikke vilde være fuldt saa godt anvendte til en bedre Udvikling af Skolevesenet

og til en bedre Udvikling af Agerdyrkningen der- ovre. Tænkte man sig, at man sendte endel unge, uddannede Landbrugsstudenter derovre, der havde modtaget Uddannelsen paa vore for- skjellige Landbohøjskoler, da var det jo dog muligt, at de kunde bringe Orden ind i de forskellige Landboforhold. Ganske vist faar man ved at høre den høitærede Finants- minister det Indtryk, at en herhjemme uddannet Landmand ikke kan danne sig noget Begreb om de agronomiske Forhold i Vestindien; men jeg vil dog tro, at hvad det for en væsentlig Del storter paa derovre, er ordnede Arbejdsforhold, en ordnet Arbejdsdrift ved de forskellige Eiendomme. I den Retning vilde unge, praktisk og theoretisk ud- dannede Landmænd vistnok kunne bringe en noget bedre Gænge i Forholdene derovre, og det var heller ikke uandsynligt, at de efter et kort Tids- rum vilde være saaledes inde i Dernes klimatiske og økonomiske Forhold, at de vilde faa et sundt og klart Blik paa Ting, som ogsaa kunde have en væsentlig Betydning for Dernes fremtidige Ud- vikling. Det er et Spørgsmaal, mener jeg, om de store Udgifter, som dette Lovforslag vil foran- ledige, ikke kunde være bedre anvendt paa en saa- dan Maade. Men selv om man anvender Ud- gifterne paa denne Maade, er det jo naturligt, at der alligevel vil gaa flere Generationer, inden Derne vilde være i en saadan Optømt, at de kunne bære sig selv. Naar nu den høitærede Fi- nantsminister opfaste det Spørgsmaal, hvorledes man skulde kunne rydde Byrden af sig, er dette virkelig et Spørgsmaal, som er nogen Overveielse værdt. Det forekommer mig, at Udgifterne, der ville følge af dette Lovforslag, og de andre Verker, der i Fremtiden vilde blive trutne paa Stats- kassen i de vestindiske Forhold, vilde blive saa store, at man virkelig maa spørge sig selv, om disse vestindiske Eiendomme dog ikke ere til stort Tab for Staten, og om det ikke er muligt at rydde Byrden ved dette Tab af sig paa en eller anden Maade. Jeg betragter ikke de vestindiske Øer som en Del af Møderlandet, jeg betragter dem som Eiendomme, som Dømnener, og at denne Betragtning er almindelig gængs og har været gængs, fik vi et Exempel paa, da man for nogle Aar siden forhandlede om Salget af St. Thomas. Man vilde jo nemlig ikke begynde paa at for- handle om Salget af en af de Øer, der høre til Møderlandet. Disse vestindiske Besiddelser faa for mig kun som Statsdømnener, Statsdømneme, som det for Staten gjælder om at bestyre paa en saadan Maade, som Staten og Statskassen kan være bedst tjent med. Jeg tager ikke i Betænt- ning at fremsætte det Spørgsmaal til Overveielse, om det ikke var fuldt saa rigtigt at søge at af- hælde disse Besiddelser. Jeg minnes, at jeg for nylig har læst i Bladene — det var i et tydsk Blad, det var blevet fremsat — at man i Preus- sen sværmede for en Marinestation i de ameri-